

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 590/2020
05.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Божидара Вујичића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Марија Јоксовић адвокат из ..., против тужене Републике Србије-Високог савета судства-Привредног суда у Сомбору, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр. 485/19 од 14.10.2019. године, у седници већа одржаној 05.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр. 485/19 од 14.10.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр. 485/19 од 14.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули Прр 202/19 од 27.06.2019. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу исплати на име новчаног обештећења изазваног повредом права на суђење у разумном року износ од 400 евра у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан исплате. Са вишком тужбеног захтева, преко досуђеног износа, а за износ од још 2.600 евра у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан исплате, захтев тужиоца је одбијен. Обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 16.200,00 динара.

Виши суд у Сомбору је пресудом Гжрр. 485/19 од 14.10.2019. године жалбе тужиоца и тужене одбио, и потврдио пресуду Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули Прр 202/19 од 27.06.2019. године у побијаном одбијајућем делу одлуке о главној ствари и делу одлуке о трошковима поступка. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр 72/11 ... 55/14), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене одлуке која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијана пресуда усклађена је са правним ставовима у погледу досуђења правичне новчане накнаде на име повреде права на суђење у разумном року, и одговорности државе за рад њених органа који су дужни да предузму све неопходне мере ради извршења правноснажне судске одлуке. О овом праву тужиоца и висини тражене накнаде судови су одлучили уз примену материјалног права која је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем или правним основом, као и са одлукама Уставног суда и Европског суда за људска права, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе, односно за новим тумачењем права.

Из наведних разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба за накнаду штете настале повредом права на суђење у разумном року поднета је 09.04.2019. године, а вредност предмета спора је 2.600 евра.

Према члану 468. став 1. ЗПП, споровима мале вредности сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП у којој врсти спора је према члану 479. став 6. истог закона искључено право на ревизију, имајући у виду да вредност предмета спора не прелази динарску вредност од 3.000 евра, због чега је по оцени Врховног касационог суда ревизија тужица недозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**